

Eigen Krabbels

Maandblad van de Zingende Wandelkring Sint-Norbertus

Editie september 2014

Iedereen uitgerust van de vakantie?

Of staan de koffers gepakt voor nog enkele weekjes buitenland?

Hoe dan ook: we vierden in de voorbije weken een aantal verdienstelijke mensen, waarover jullie verder in dit nummer meer lezen.

Maar eerst – stilaan gewoontegetrouw – enkele passende tips om als zanger uw stem gezond te houden. Vergissen we ons als we zeggen dat deze

laatste reeks tips in onze kring niet op collectief gejuich zal onthaald worden?

De tips komen wel uit een brochure van het Universitair ziekenhuis in Gent.

Dus niet gelachen!

Hou uw stem gezond

Wees matig met roken, alcohol en cafeïne

Roken, alcohol en cafeïne functioneren als diuretica (bevorderen het urineren) en veroorzaken zo een verlies van water in het lichaam. Dit zorgt voor uitdroging van de stem. Bovendien irriteert alcohol de keelslijmvliezen en zijn teer en andere stoffen uit tabaksrook schadelijk voor de luchtwegen. Daarom worden volgende regels aanbevolen:

- probeer te stoppen met roken of in ieder geval te verminderen
- vermijd cafeïnehoudende dranken voor het intensieve stemgebruik
- beperk het gebruik van cafeïne en alcoholhoudende dranken
- drink regelmatig plat water
- neem gezonde eetgewoonten aan

Oprispingen komende uit de maag kunnen een oorzaak zijn van stemstoornissen.

Het is dan ook belangrijk gezonde eetgewoontes aan te nemen. Enkele tips:

- nuttig het avondmaal ten minste drie uur voor het slapen gaan en eet daarna niet meer tot de volgende morgen
- matig het eten van sterk gekruide spijzen
- kauw het voedsel altijd behoorlijk

Zorg voor een regelmatig rust- en slaappatroon

Algemene lichamelijke vermoeidheid manifesteert zich ook in de stem.

Rust zorgt voor een goede conditie en dus ook voor optimale stemconditie.

Vandaar:

- neem een behoorlijke en regelmatige nachtrust
- neem extra nachtrust voor intensief stemgebruik
- neem eens vaker tijd voor een dutje tussendoor
- reduceer stress en spanning zo veel mogelijk en sport voldoende

Rita Willems neemt afscheid als pastoraal werkster in H. Geestparochie

Pak de vrouwen en de leken weg, en de kerk valt ineen”

Sinds de katholieke kerk kampte met een gebrek aan priesters, kregen steeds meer diakens of pastorale werkers een groot deel van hun taken toegewezen. Werkers? Ja, maar werk-sters? Werd er niet lange tijd argwanend gekeken naar vrouwen, die ‘voorgingen’? Want waren de waarde gelovigen niet gewend aan mansvolk als leiders van de erediensten. Rita Willems was één van de baanbreeksters op dat domein, want haar inbreng werd zowel bij Sint-Bavo in Wilrijk als in de parochie van de H. Geest erg gewaardeerd.

Naar aanleiding van haar afscheid einde augustus wilden we even met haar terug- en vooruitblikken. Een geëngageerde vrouw, die heel wat te vertellen heeft en die de ZWK altijd erg genegen was. En dat gevoel werkte wederzijds.

Rita, hoe kwam je er eigenlijk toe om pastoraal werkster te worden, want dat was indertijd niet zo’n evidente stap?

Rita Willems: “Dat is geleidelijk aan gekomen. Ik ben van Westmalle afkomstig en ik heb eigenlijk van mijn 4de jaar tot mijn 26ste op Mariagaarde gezeten. Ik begon als kleuter op deze school, volgde regentaat en gaf er zes jaren les. Intussen hielp ik al wel in de parochie en in de gehandicaptenzorg. Het was in die periode dat pastorale werksters aan het opkomen waren. Ik dacht bij mezelf dat ik dat les geven wel graag deed, maar dat ik dat toch niet wenste vol te houden tot ik 60 jaar was. Pfff! En dus besloot ik twee jaar verlof zonder wedde te nemen en een opleiding tot pastoraal werkster te volgen. Dat gebeurde in het pastoraal centrum bij Wilrijk, bij Villers in Schoten

en in de Jodenstraat in het centrum van Antwerpen. Ik gaf in Antwerpen intussen les aan de gezinshelpsters.

Tijdens mijn stageperiode als pastoraal werkster kwam ik in Wilrijk bij de parochie van Sint-Bavo terecht en ik heb daar uiteindelijk ook vijftien jaar gewerkt. Toen ik 44 jaar werd, vroeg ik me af of ik met al mijn bagage niet aan een nieuwe uitdaging toe was. Ik verhuisde van Wilrijk naar de Lange Leemstraat en ik kon beginnen in de parochie van de H. Geest.”

Hoe zat dat toen met het statuut van pastoraal werkster en met de weddenschaal? Vergelijkbaar met het onderwijs?

“Oei, helemaal niet. In het onderwijs verdiende je een pak meer. Voor het geld hoefde ik het zeker niet te doen. Vergelijk de wedde misschien met die van een onderpastoor. Sinds 1995 staan we op de loonlijst bij de staat. Voordien stond ik op de loonlijst van het bisdom Antwerpen.”

Waren jouw taken in de parochies duidelijk omschreven of moest je dat zelf zo'n beetje invullen?

“Ik had een welomlijnde opdracht. Maar wel redelijk uitgebreid, hoor! Ik moest me bezig houden met de ziekenwerking, het onthaal in de parochie, de volwassenenbegeleiding, de jeugdbeweging en hulp in de liturgie. Dat gebeurde in overleg met de pastoor en de onderpastoor. Toen ik bij de H. Geestparochie kwam, had ik zestien jaar ervaring met werken bij een priesterploeg. De nieuwe pastoor, Paul Nauwelaers, stond volledig achter mijn functie en je moet natuurlijk ook werk zien.

We werden – zeker in de beginjaren – vanuit de opleiding goed begeleid in het contact met de parochie en iedere maand kwamen we toen een weekeinde samen om onze opdrachten te bespreken. Dat is wel belangrijk. Het verschil met een priester is dat hij een ‘wijding’ krijgt en dat wij een ‘zending’ krijgen. Toen Paul Nauwelaers in 2001 met pensioen ging, kreeg ik wel meteen de eindverantwoordelijkheid over de parochies van Sint-Jozef en de H. Geest.”

“Je krijgt respect door hetgeen je doet”

Een vrouw als pastoraal werkster was dat niet vechten tegen allerlei vooroordelen?

“Ach, je krijgt respect door hetgeen je doet. Ze kijken eerst wel wat vreemd, maar je bewijst tenslotte jezelf. Je moet er natuurlijk de kwaliteiten voor hebben, maar ik heb er alleszins niet voor moeten vechten. Ik heb natuurlijk eerst een tijdje rond gekeken, maar het voordeel als vrouw is, dat je bij een tasje koffie op afspraak kan komen bij de mensen en dat ik iemand ben die niet rap ‘nee’ zei op dat soort vragen. Een vrouw luistert ook anders naar de mensen dan een man. Ik heb bij dopen of uitvaarten verschillende keren het compliment gekregen dat het een ‘hele warme dienst’ was. En ach, als er eens moeilijkheden waren, dan was ik die snel vergeten. Weet je, weinigen maken problemen over het verschil tussen ‘wijdingen’ en ‘zendingen’, zoals dat in de officiële kerk gestipuleerd wordt.”

Hoe zie je de toekomst van pastorale werkers in de kerk?

“Er wordt wel eens als boutade gezegd: ‘neem de vrouwen en de leken weg, en de kerk valt ineen’. Het is wel een beetje zo. Ik denk dat we intussen wel respect kregen voor onze inbreng, maar het mag nog een beetje verder gaan. Het is een feit dat er steeds minder priesters over blijven, maar toch moet je verder en dus moet je oplossingen zoeken. Het bisdom moet blijven oproepen voor geëngageerde helpers.

Het evangelie geeft zo’n belangrijke boodschap, die je vooral moet kunnen interpreteren volgens de geest van de teksten. Maar daarvoor heb je mensen nodig die de nodige vorming kregen. Een scheidsrechter kan ook niet goed een voetbalwedstrijd leiden als hij daar zelf niet is voor opgeleid. Een groep gelovigen die deze boodschap willen levendig houden, moeten een plaats krijgen in de kerk, mits ze over de nodige achtergrond beschikken.”

Er wordt wel eens gezegd dat het celibaat een rem betekent op de werving van geestelijken...

“Voor sommigen zal dit misschien wel zo zijn. Maar de mensen moeten daar zelf voor kiezen. Ik heb niks tegen gehuwde priesters, maar ik vind – in een mogelijke overgangperiode - het toch beter dat gehuwden gewijd worden in plaats van gewijden, die huwen.

Ikzelf vond dat ik de twee niet kon koppelen. Je moet daar te veel energie insteken en als ik de twee zou gecombineerd hebben, zou ik mijn taak niet zo goed kunnen doen hebben. Maar pas op: dat geldt voor MIJ, met mijn karakter en mijn talenten. Iedereen moet voor zichzelf uitmaken of een gezin combineerbaar is met een taak als pastoraal werker.”

Wat zijn de leuke en minder leuke kanten aan jouw job?

“Ik geniet van het op weg gaan met mensen. Ik doe zeer graag de begeleiding van dopen en ja, ook van uitvaarten. Je probeert de mensen daarin veel te geven, maar je krijgt er ook veel voor terug. Ik doe die job nog altijd even graag als op de eerste dag.

Minder aangenaam is de rompslomp die er soms mee gepaard gaat. De administratie. Sommige mensen kunnen ook heel slecht relativeren en dat ligt soms moeilijk. Maar ik kan goed babbelen en goed luisteren. Ik heb doorheen de jaren geleerd dat achter elke voordeur verdriet en vreugde schuil gaat.”

“Ik kan nogal goed babbelen en goed luisteren”

Zijn er toch nog dingen waar je emotioneel door geraakt wordt?

“Ik heb ooit de begeleiding mogen doen voor een kindje dat gestorven was toen ze zes maanden oud was. Dat werd één van de diepste en mooiste ervaringen. De familie en de andere kinderen werden er bij betrokken. Eén van de meest ingrijpende dingen: het was in-triest, maar tegelijkertijd innig-mooi.”

Jouw mooiste en slechtste herinneringen uit jouw carrière? Zal je deze job niet missen?

“Het vertrouwen en de contacten bij mensen, dat is onbetaalbaar. Het is de wisselwerking die het mooi maakt. Je moet natuurlijk tijd maken voor de mensen, je bestaat soms alleen voor hen. Ik heb het dan ook heel moeilijk gevonden om de beslissing te nemen dat ik ermee zou stoppen.

Minder goede herinneringen? Soms kunnen mensen je écht pijn doen, maar de vele positieve reacties maken dat dan weer ruimschoots goed. En de job missen? Iemand die niet gemist wordt, dat is pas écht erg. Ik kijk met heel veel dankbaarheid terug. Ik heb veel gegeven, maar ik heb ook veel terug gekregen. Ik word ook een dagje ouder en dan voel je dat je sneller moe wordt dan vroeger, want deze taak vergt toch wel wat van een mens.”

“Iemand die niet gemist wordt, dat is pas écht erg”

Is jouw opvolging verzekerd?

“Absoluut. Een beetje anders dan ik verwacht had, maar het komt wel goed. Ik heb in september 2013 mijn ontslag aangekondigd. Ik heb open kaart gespeeld en gesteld dat er een vacature was.

Omdat er niet dadelijk iemand gevonden werd, zal Anne samen met het parochieteam een bepaalde periode overbruggen. Ze heeft intussen al een aantal cursussen gevolgd en we hebben al een aantal dingen samen gedaan om haar in te werken. We hebben dat met Pinksteren ook aangekondigd aan de parochianen. Maar het is de bedoeling dat er nog versterking komt met iemand die nu nog stage loopt. Samen met het parochieteam zal voor de ‘input’ gezorgd worden. Eén ding staat echte vast: ik stop. Ik wil geen bemoeizuchtige schoonmoeder spelen, maar ze mogen me natuurlijk altijd bellen. Want voor mij zijn intussen veel zaken evident. Ik vertrek wel met een goed gevoel. Ik heb me hier altijd met hart en ziel ingezet en ik weet dat alles goed zal opgevolgd worden.”

Wat wil een bezige bij als jij dan de komende jaren nog doen?

“Ik heb voor deze job veel opgeofferd. Ik deed vroeger b.v. graag aan sport. Maar ik heb nog vele dingen die ik graag wil doen. Er zal zeker iets bij zijn met de natuur. Ik ben ‘van den buiten’ en niet van ’t stad. Ondanks de vele jaren wonen in de stad is dat gevoel voor de natuur nog steeds gebleven. Ik wil zeker nog veel wandelen, fietsen... Ik zal zeker ook nog wel vrijwilligerswerk doen, maar dat zien we pas na 31 augustus. Dan denk ik pas echt aan de invulling van de vrijgekomen tijd.

Ik wil ook de goede band met de familie verder aanzwengelen, ik wil meer naar muziek gaan luisteren, naar familieontmoetingen... Ik zing heel graag. Ach, ik wacht wel af.”

Hoe kijk je terug op de samenwerking met de ZWK?

“Ik zag er een beetje tegenop, toen ik voor de eerste keer werd uitgenodigd op het jaarlijkse Ceciliafeest. Maar dat verliep uitstekend. De namen van de aanwezigen stonden op kaartjes aan de tafel en het bleek een heel open groep. Mensen tegen wie je gewoon kon doen, zonder kapsones. Ik ben dan ook blij dat ze elke maand één keer komen zingen in de H. Geest. Ik vind gregoriaans wel mooi en de ZWK brengt dat altijd zeer goed, maar het is niks voor alle weken. Tussendoor mogen er ook Nederlandstalige religieuze gezangen bij komen, die iedereen kan meezingen. Ik was ook heel blij dat ze voor hun 100-jarig bestaan onze kerk verkozen voor de jubelmis, want ze hadden tenslotte ook voor Sint-Jacob kunnen kiezen. De samenwerking verliep altijd heel vlot. Je voelt de band. Het klikte steeds langs twee kanten en in 2014 vormen zij nog steeds een sterke groep als mannenkoor.”

“We mogen dus blijven?”

“Hahaha. Natuurlijk. Ik vind het maar evident dat de ZWK blijft zingen in de H. Geest. Dat is een onuitgesproken afspraak. Geen haar op mijn hoofd dat er aan denkt dat jullie zouden verdwijnen uit ons parochieleven.”

Je weet al ongeveer alles over het afscheid dat ze je gaan bezorgen?

“Ja. En eigenlijk vind ik dat ook goed. Dat gaat me zeker iets doen, maar ik ben nu al dankbaar om dit afscheid. Op zaterdagavond komt Willem Vermandere in onze kerk zingen. Ik heb hem altijd graag gehoord en ik ben vereerd dat hij mee mijn afscheid wil begeleiden.

Op zondag is er dan de dankmis. Ik heb wel gevraagd om zelf de preek te mogen doen. En nadien zal er achteraan de kerk een receptie gehouden worden. Waarom niet achteraan de kerk? Daar kunnen we toch optimaal contact houden met de mensen en de organisaties uit onze buurt en dat vind ik ook heel belangrijk.”

- *Zaterdag 30 augustus:* om 19u30 feestelijke afscheidsviering met het optreden van Willem Vermandere (8€ inkom) in de H. Geestkerk
- *Zondag 31 augustus:* om 10u30 feestelijke dankviering in de H. Geestkerk

Ex-ZWK'er Ferre Caris is zeventig jaar priester

“Ik wou dat ik nog meer actief kon zijn”

In september – je mag op de 28ste een kaartje sturen naar Grote Weide 2, kamer 218 – wordt Ferre Caris 94 jaar en net voor de vakantie werd hij in ‘zijn’ parochie De Verrezen Heer in Berchem gevierd omwille van zijn 70 jaar priesterschap. “Er zijn er inderdaad niet zo heel veel die dat mogen zeggen,” grinnikt hij met de nodige zelfironie. Want als je één ding mag zeggen van deze man, dan is het wel dat hij nog absoluut helder van geest is. Hij mag dan af en toe al eens moeten zoeken naar een figuur,

een straat of een parochie van vroeger – wie heeft dat niet na zijn zestigste? – en hij mag dan al een wandelstok of een rollater nodig hebben om zich veilig voort te bewegen, zijn gevatheid en zijn duidelijke opinies is hij nog lang niet verloren. Een uitgebreide babbel met een unieke figuur uit de ZWK-geschiedenis!

Hoe kwam je er 70 jaar geleden toe, om je geroepen te voelen tot het priesterschap?

Ferre Caris: “Ik denk dat het gebeurde door een samenloop van allerlei omstandigheden. En de Wandelkring heeft daar zeker toe bijgedragen. Op kamp waren er meneer Greeve en vooral meneer Stoop die op het einde van de dag voor het slapen gaan een gebedje deden en op één van die avonden werd er ons attent op gemaakt dat priester worden misschien wel tot de mogelijkheden behoorde. Vergeet niet dat o.a. ook de paters Van de Paer en Van Essche uit onze kring kwamen.

Dat was niet het enige – ik heb dat trouwens pas heel veel later gehoord – want op de dag van eerste communie zouden zowel mijn moeder als mijn tante nonneke ervoor gebeden hebben dat ik later priester was. En toen ik op

bezoek kwam bij dat tante nonneke was ik altijd wel onder de indruk van de mooie beelden of schilderijen die er in de kloostergangen hingen.

En dan kwam ik in de laatste jaren middelbaar op de Groenest, de latere Tabaksvest in gesprek met mijn leraar-boekhouden Van der Linden. Ik zei hem dat ik twijfelde om priester te worden, omdat je dan Latijn moest kunnen en dat kregen we op Sint-Norbertus niet. Maar hij praatte het me uit het hoofd, zeggende dat hij heel veel seminaristen kende, die pas veel later Latijn geleerd hadden. Geen probleem dus. Ik werd ook opgevangen door meneer Duysburgh, die vijf jaar hoger in het seminarie zat. En op 3 juni 1944 werd ik gewijd.”

Midden in de tweede wereldoorlog...

“Jaja. We zijn met z'n 70 aan de studies begonnen, maar onze wijding werd gespreid over twee dagen, omdat ze het risico niet wilden lopen dat alle priesters, hun familie, vrienden en kennissen op dezelfde dag naar Mechelen zouden komen. Het was toen nog het bisdom Mechelen-Brussel, hé! Er waren voortdurend bombardementen boven Mechelen en bovendien, door de oorlog reden de ene dag de treinen wél en de andere dag dan weer niet. Ik behoorde alfabetisch tot de eerste lichting. Weet je dat ik zopas, begin augustus, een hele goede vriend uit die seminarietijd ben gaan begraven. Je zal hem wellicht kennen...”

Over wie heb je het dan?

(toont het doodsprentje) “Over Rik Lambrechts. Hij werd een dag later, op 4 juni 1944 gewijd. Hij gaf jarenlang wiskunde en scheikunde op Sint-Norbertus van 1945 tot 1980... (nvdr bij de studenten eerder gekend als ‘de Mik’). Wij waren echt heel goede vrienden, maar dat zagen ze niet graag op het seminarie en ze bespioneerden ons voortdurend om ons eventueel te kunnen betrappen. Maar we bleven ook later nog goede vrienden. Het pakte me echt toen ik het nieuws van zijn overlijden vernam.”

Hoe verliep jouw ‘carrière’ als priester eigenlijk?

“Ik heb eerst twaalf jaar les gegeven aan het O.-L.-Vrouwcollege in Boom. Ik kwam elke week naar de repetitie van daaruit: ofwel met de fiets, ofwel met de tram. Het gregoriaans was altijd ‘mijne winkel’, hé! Ik heb toen met de zangers ook nog meegedaan aan wedstrijden in Brussel b.v. Ik was alt tot mijn zeventiende en dan ben ik overgeschakeld op bariton. De tweede stem zoals mijn drie jaar oudere broer Jos...”

Na mijn periode in Boom werd ik overgeplaatst naar de Sint-Eligiuskerk in Antwerpen – ik gaf nog wel enkele uurtjes les ook aan het college met dezelfde naam – waar echter ook mijn ZWK-carrière eindigde. Want ik was in Sint-Eligius verantwoordelijk voor het hoogkoor, voor de gezangen e.d.m. en dat was niet langer verenigbaar. Ik ben later vier jaar onderpastoor geweest in de Sint-Martinusparochie in Kontich, tot ik naar Berchem geroepen werd om er ‘De verrezen Heer’ op te starten. Eerst waren de diensten nog in de lokalen van de H.-Familie, de ‘bruin school’ en dan zijn we op zoek getrokken naar financiering om het huidige gebouw te doen verschijnen. Ik ben er tot 1996 actief gebleven. Ja, ik heb inderdaad een aantal pausen overleefd!”

“Ik vind het spijtig dat veel mensen het evangelie niet meer kennen”

Niet alleen een aantal pausen, je maakte ook een hele hervorming mee binnen de kerk. Was dat niet flink aanpassen voor vele priesters van jouw generatie?

“Voor de kerk in haar geheel waren deze wijzigingen zeker positief. Een aantal priesters wilden al langer veranderingen en zochten al eerder naar andere vormen om de gelovigen aan te trekken of te behouden. Een aantal zaken waren ook overbodig en mochten best gewijzigd worden.

Maar ik betreur intussen wel één zaak: de meeste mensen kennen het evangelie niet meer en dat is spijtig. Langs de andere kant vind ik ook dat er tekenen van hoop zijn: de huidige paus is duidelijk iemand met een ruime blik op de ganse wereld. Ik herinner me hoe onze reis met de KSA naar Rome – in het Heilig Jaar 1950 – ook diepe indruk maakte op mij. Er ging een andere wereld open. Ook onze bisschop Bonny (nvdr die Ferre Caris trouwens openlijk feliciteerde toen hij mee aanzat in de slotviering van het 100-jarig bestaan van de ZWK) stelt duidelijk orde op zaken. Soms zelfs redelijk radicaal.”

Er veranderden ook een aantal praktische zaken: missen in de moedertaal, priester met het hoofd naar de aanwezigen, hosties geven in de hand i.p.v. op de tong...

“Juist. Een aantal praktische zaken zijn inderdaad veranderd. Maar ik was, en ik ben nog altijd, een groot voorstander van het gregoriaans. De gregoriaanse gezangen, waarin de ZWK toch nog altijd sterk is, maken toch nog steeds indruk op de mensen. Ze moeten niet overdrijven door dat allemaal af te schaffen. Ik heb zelf trouwens nog verschillende jaren het gregoriaans gedirigeerd in de H. Geest.”

Was het niet moeilijk om ‘met pensioen’ te gaan als pastoor in De Verrezen Heer?

“Ik zat altijd vooraan om mee te zingen in de kerk en ik heb ook nog jaren mee de diensten helpen verzorgen. Mijn opvolger was een karmeliet, gestuurd vanuit het dekenaat. Hij was misschien iets te veel karmeliet en iets te weinig parochieman. Bovendien was hij nogal veel ziek en vertrok hij naar Brugge. Nadien kwam opnieuw een karmeliet, een late roeping. Er kwamen diakens en pastorale werkers. Er werd samengewerkt tussen zeven parochies: Sint-Willebrordus, Sint-Hubertus, het H. Sacrament, Sint-Norbertus, O.-L.-V.- Middelares, Sint-Theresia en De Verrezen Heer. Dat was na mijn actieve periode. Ik doe over die mensen geen uitspraak. Het hangt er dikwijls vanaf hoe groot de betrokkenheid is van iedereen die ermee bezig is.”

Heb je nog een wens, een droom?

“Ik droom ervan dat ik opnieuw meer actief zou kunnen zijn. Niet van op de eerste rij, maar aan het altaar. Ik vind van mezelf dat ik nog zo weinig presteer momenteel. En 100 jaar worden? Weet je dat ik daar een beetje schrik van heb? Want hoe zal ik er dan uitzien? Misschien vinden ze me hier al eerder op een bepaalde ochtend dat ik ingeslapen ben. Ach, ik probeer mijn geest nog zo actief mogelijk te houden.”

Van welke dingen hou je nog altijd?

“Van een goed klassiek concert kan ik nog altijd genieten. En de Carmina Burana, die jullie hebben opgevoerd in DeSingel, dat was buitengewoon prachtig.”

advertentie

BERCHEMS SINTERKLAASCOMITE

Geprivilegieerde vereniging district Berchem 2010-2015

Secretariaat : Diksmuidelaan 198
2600 Berchem
Tel. 03/322.59.00.
Gsm. 0486/15.76.60.
E-mail: kine.tyck@skynet.be
website : www.sint-berchem.be

29ste Berchemse Sinterklaasstoet

Zondag 16 november 2014

Parcours

Luchthaven – Diksmuidelaan – Statiestraat – Driekoningenstraat – Frans Van Hombeeckplein

Tijdschema

Aankomst Sint op de luchthaven : 13.30 u
Frans Van Hombeeckplein – meet & greet : 16 u (gratis)

Onze vrienden van de ZWK

Musica con goia bestaat 15 jaar

In september is McG welgeteld 15 jaar aan de slag en dat wordt uiteraard passend gevierd: wij gaan "op cruise" !

Op 13 september schepen we in op M/S IBIS en varen de Schelde af vanuit Temse. Aan boord genieten we van een uitgebreide BBQ met de nodige drank enz enz.

En neen, er wordt geen Watermuziek gespeeld !

Op 19 oktober staan we in Bornem op de Bühne want dan is het weer onze beurt om mee te doen aan de provinciaal toernooi voor orkesten.

Op zondagnamiddag 21 december zitten we met een probleem: McG zal dan een kerstconcert brengen in het Dienstencentrum Vesalius in Brasschaat en laat dat nu toch wel samenvallen met het eigenste ZWK-kerstconcert zeker ... Er wordt naarstig naar een oplossing gezocht (andere datum ?).

Hoogtepunt van 15 jaar McG vieren we op 22 maart 2015 in het CC De Kern met de instrumentale uitvoering van Hänsel und Gretel van Engelbert Humperdinck, verteld door Marleen Merckx (ja, die Marleen)

In het voorprogramma spelen we "De Pop", een korte moderne opera van Werner De Bleser. Met sopraan Christa Biesemans en bariton Lieven Van den Eede, die we nog kennen van de Lukaspassie 2009

Een en ander staat reeds op de site www.musicacongioia.be

Ge ziet het, bij McG zitten ze ook niet stil !

Frank Badisco met ‘Jerroom en Benzamien’

KET Beveren speelt dit najaar ‘Jerroom en Benzamien’, een verhaal van twee beenhouwers... nee, verkeerd, een beenhouwer en een charcutier (een zéér belangrijk verschil), die na een leven van hard werken besluiten om te gaan rentenieren in het chique ‘Home Saint-Joseph’. Jerroom en Benzamien zijn vrienden, ’t is te zeggen... Ze koeioneren en beconcurreren elkaar voortdurend maar ondanks al die plagerijen kunnen ze elkaar niet missen. Tot op het moment dat ze, in hun oude dag, allebei verliefd worden op dezelfde vrouw: Floranske, “La Veuve de Proske”. En ze dat ook van elkaar weten. En als twee oude schuren in brand vliegen...

‘Jerroom en Benzamien’ was een Vlaamse tv-serie die in 1966 op de BRT (nu VRT) werd uitgezonden met Robert Marcel (Jerroom) en Luc Philips (Benzamien) in de hoofdrollen (en met Dora van der Groen als Floranske). De reeks werd geregisseerd door Maurits Balfourt (1905-1989) die er ook een toneelstuk van maakte. Zowel de tv-serie als het toneelstuk waren gebaseerd op de novelle van Ernest Claes uit 1947. Mieke Verbelen maakte er een hedendaagse bewerking van. Het stuk zelf speelt zich af in de jaren twintig van de vorige eeuw.

Persoonlijk heb ik uit mijn (prille) jeugd nog vage herinneringen aan de tv-serie die wij toen als kind mochten (!) zien. Het was dan ook een waar genoegen om dit stuk bij KET te mogen regisseren.

Graag nodig ik jullie uit op één van de voorstellingen in het CC Ter Vesten, Gravenplein 2 te Beveren.

We spelen op vrijdag 10, zaterdag 11 (20.00u) en zondag 12 oktober 2014 (15.00u). Ondertussen is er een extra voorstelling bijgekomen op maandag 13 oktober (20.00u).

Kaarten aan 14 euro zijn verkrijgbaar (bij voorkeur per mail) bij jacques.bosman@belgacom.net of telefonisch 0474 56 00 06. Kaarten worden naar huis opgestuurd of liggen de dag van de voorstelling klaar aan de kassa.

Hopelijk mag ik jullie begroeten op deze fijne komedie met een gulle lach hier, een triestig traantje daar, maar vooral met een amusant vleugje nostalgie.

Personalia:

Lutgart en Walter danken de ZWK

Beste ZWK zangers,
Hartelijk dank voor het mooi zingen tijdens onze jubileummis van 18 juli 2014.
Ook dank voor de goede voorbereiding in talrijke repetities.
Talrijk waren jullie om onze jubileummis met vele zangen op te luisteren tot grote vreugde van alle aanwezigen. Dank voor de vele inspanningen om zo talrijk aanwezig te kunnen zijn.
Met vriendelijke groeten,
Lutgart Walter

ZWK - weetjes

... onze stoute schoenen brachten al één adverteerder op. De penningmeester lacht al iets minder zuur.

... sommige 'die hards' zijn nog steeds niet mee met de moderne technologie. De website van het mannenkoor, www.zwk.be is nochtans een handig instrument. Kalender is steeds up to date, dit lieten we ons vertellen door het bestuur. Zelfs de ledenlijst is correct. Nu moet alvast het neefje niet meer twifelen.

... wist je dat er leden zijn die op hun verjaardag wachten om nog eens naar een repetitie te komen? Nu, we drinken met plezier op iemands gezondheid, we nemen iedere gelegenheid met beide handen aan.

... Johan kan zelfs met één hand dirigeren, allicht hebben vele leden dit niet opgemerkt. We wensen hem een spoedig herstel, zo kan hij met zijn andere hand de aandacht erbij houden.

... in Sint-Jacob zingen we terug op het hoogzaal, Peter was wat blij en dit liet hij ook horen, het stof moest uit die pijpen!

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Met droefenis vernamen we het overlijden van :

Mevrouw Luisa Van Reeth, weduwe van oud-wandelkringer Wim Janssens (°10 oktober 1928 - +11 juli 2014);

Eerwaarde heer Rik Lambrechts, oud leraar-priester van Sint-Norbertus vanaf 2 november 1944 tot en met 31 december 1980 (°7 november 1920 - + 19 juli 2014);

Mevrouw Magda Haazen, zus van oud-wandelkringers Okke, Marcel en Guido Haazen (°25 oktober 1922 - +6 augustus 2014).

Ook componist Lode Dieltiens, vanwie we verschillende muziekwerken zongen, overleed op 87-jarige leeftijd in Lier (°18 september 1926 - +10 juli 2014).

De ZWK zal hen dan ook op gepaste wijze herdenken.

Werkten mee aan deze Eigen Krabbels:

Raf Van Bortel, Ludo Engelen, Tony Ah Munn, Paul Avermaete, Marcel Coppens, Rita Willems, Ferre Caris, Jenny Backx, Jos Tyck, Johan Van Asch, Marc Coremans, Frank Badisco, Jan Leers, Guido De Graeve, Walter Goossens, Luc Korthout

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 22 juni	Verrezen Heer te Berchem 70ste Priesterjubileum Ferre Caris
Zondag 6 juli	Heilige Geest - 14de zondag vh jaar
Zondag 13 juli	Sint-Jacob - 15de zondag vh jaar Heilige Geest - dankmis voor 50j huwelijk
Vrijdag 18 juli	Walter en Lutgart Goossens-Pée
Zondag 3 augustus	Heilige Geest - 18de zondag vh jaar
Zondag 10 augustus	Sint-Jacob - 19de zondag vh jaar

In de nabije en verre toekomst :

Zondag 7 september - 10u30	Heilige Geest - 23ste zondag vh jaar
Zondag 14 september - 10u00	Sint-Jacob - Kruisverheffing
Zondag 5 oktober - 10u30	Heilige Geest - 27ste zondag vh jaar
Zondag 12 oktober - 10u00	Sint-Jacob - 28ste zondag vh jaar
Zaterdag 20 december - 20u00 (in eigen beheer)	Sint-Lodewijk te Mortsel KERSTCONCERT
Zondag 21 december - 15u00	Sint-Fredegandus te Deurne KERSTCONCERT
deelname van de ZWK aan Zaterdag 25 april 2015 - 20u00	Mahler Symphony N° 2 Sint-Anna op Linkeroever
Zondag 26 april 2015 - 15u00	Pius X te Wilrijk
Zaterdag 6 juni 2015 - 20u00	Concertgebouw te Amsterdam (NL)